

Državna osnovna šola v Planini pod Golico

V štirirazrednici, ki sem jo obiskovala od leta 1954 do leta 1958, so učile Nežka Kapun, Pavlina Klančnik in Marija Pesjak.

Pa smo v prvi razred vstopili in se vsi po vrsti veselili; ker učiteljic premalo je bilo, so prvi in drugi skupaj dvigali roko.

Le učili smo se dosti: brati, pisati, računati in peti, da tovarišici Nežki nobene stvari ni bilo za prezreti.

Ampak ona je bila vesela, za vsako delo je prijela; stanovala je pri Kopišar, kjer sobe so bile imenitne, saj takrat je bila še gostilna, ki turiste je vabila.

No v šoli imeli smo se zelo lepo, ker nobene noblese ni bilo. Ko zaključili so štiri-letko, so se podali v osem-letko.

In to bili so dnevi lepi, saj smo vsi bili prijatelji, nič prevzetni. Obleke iste nosili smo vsak dan, saj pralnih strojev ni bilo, da bi se vrteli noč in dan.

No, pa tudi čevlje smo imeli prav posebne, s podkovanimi podplati. Pri Čufarju vsak je onemel, saj vedel je, da iz Rovtov si prišel.

A pot v šolo je bila dolga in nihče ni ostal doma brez razloga; kilometrov pet prehoditi je bilo treba v snegu, mrazu in dežju, ki nas mučil je še v snu.

Pod Golico in Rožco se sankati je bilo lepo, pa četudi gor po bregu sanke vleči je bilo težko.

Oh, poleti grabili smo seno, da živalim pozimi je bilo toplo. Čurčelne (storže) smo zbirali in jih v peči zažigali. Pa priglne, bačke (butare) in trkle je blo treba pripraviti, da v peči je tlelo in nikogar ni zeblo.

Danes je šola nekaj drugega postala, saj tehnika zelo je napredovala; naši časi ne bodo se vrnili, saj današnji otroci ne zmorejo narediti več toliko kilometrine.

Gojiti je treba pri vnukih zdaj stare stvari, da vsaj nekaj jim poženemo v kosti.

Oh, kako je blo lepo, ko avtobus nas odpeljal je pod goro. Kar verjeti nismo mogli, da se res zgodilo je prav to.

Le kaj čez leta je ostalo, ko samo še šolarji na avtobus se podajo!

In zdaj pri vsaki hiši mora biti avtov na pretek, ker ni več časa, da peš bi prehodili vse povprek.

Cekarje, košare, kanglice so vrečke plastične zamenjale in naravo onesnažile, saj komaj komu vredno se še zdi, da za sabo bi pobral smeti.

Oh, let je šestdeset minilo in vsak svoj film v glavi si vrti, ko se spominja lepih starih dni.